

Bài 4:

CHÚA CỨU THẾ

Câu gốc: I Timôthê 1.15; 2.5

Câu 1: Đứng trước tình trạng bất lực và tuyệt vọng trong tội lỗi của con người, Đức Chúa Trời đã làm gì ?

Đáp: Chúa không trừng trị tất cả cách không thương xót, cũng không tha thứ tất cả bất chấp lẽ công bình. Vậy, Đức Chúa Trời đã mở một con đường cứu rỗi cho tội nhân bằng cách ban Con Một của Ngài làm Chúa Cứu Thế. (*Giăng 3.16; Rôma 5.8-10*)

Câu 2: Con Đức Chúa Trời đã trở nên con người bằng cách nào ?

Đáp: Để cảm thông với mọi cảnh trạng của con người, Con Đức Chúa Trời là Chúa Giê-xu Christ đã trở nên giống như con người (*Hebrơ 2.17*). Tuy nhiên, Ngài được thai dựng bởi quyền năng của Đức Thánh Linh, và sinh ra bởi trinh nữ Mary (*Luca 1.34-34*), được hứa gả cho Joseph thuộc về dòng vua David (*Luca 1.27*).

Câu 3: Vậy, Chúa Giê-xu mang bản tánh như thế nào ?

Đáp: Ngài có bản tánh siêu việt: Ngài vừa là Đức Chúa Trời thật và trọn vẹn, vừa là con người thật và trọn vẹn (*Rôma 1.3-4*).

- Với Thần Tánh (bản tánh của Đức Chúa Trời), Ngài có giá trị cao quý, có quyền năng siêu việt, đủ tư cách thay thế sự đền tội cho cả nhân loại.
- Với Nhân Tánh, Ngài có thân thể như con người, mới có thể chết thay cho con người.
- Bởi đó, chỉ có Chúa Giê-xu là Đấng Trung Bảo giữa Đức Chúa Trời và loài người (*I Timôthê 2.5*).

Câu 4: Làm sao biết được Đức Chúa Giê-xu quả thật là Đức Chúa Trời và cũng là người (Đấng Thần-Nhân)?

Đáp:

1 / Về Đức Chúa Trời thật, vì:

- Ban đầu đã có Ngài (*Mác 1.1; Giăng 1.1-25; 5.18*).
- Ngài với Đức Chúa Trời là một (*Giăng 10.30; 14.9*).
- Có quyền năng siêu phàm trên cõi thiên nhiên (*Mác 2.5-12*).
- Khiến kẻ chết sống lại (*Giăng 11.25, 43, 44*).
- Có quyền tha tội và chữa lành kẻ tật bệnh (*Mác 2.5-12*).
- Ngài đã từ kẻ chết sống lại (*Giăng 20.11-16; Luca 24.1-7*).

2 / Về Người thật, vì:

- Ngài sinh ra, lớn lên và khôn ngoan (*Luca 2.7, 40, 52*).
- Ngài bị cám dỗ và biết đói (*Luca 4.2*).
- Ngài ngủ (*Mathiơ 8.23-24*).
- Ngài đói và khát (*Luca 4.2; Giăng 19.28*).
- Ngài chết thật (*Giăng 19.32-33*).

Câu 5: Danh hiệu Giê-xu có nghĩa gì?

Đáp: Giê-xu có nghĩa là “Đấng Cứu Chuộc” (*Mathiơ 1.21*).

Christ có nghĩa là “Đấng chịu xúc dầu”. Thời Cựu Ước, khi lập lên một ai có chức vị cao trọng thì làm lễ xúc dầu. Xúc dầu để phong các chức vụ như:

- Chức tế lễ (*Xuất 30.30*).

- Chức tiên tri (*I Vua 19.16b*).
- Tôn lên làm vua (*I Vua 19.16a*).

**Vậy nên Danh Giê-xu Christ có nghĩa là được Đức Chúa Trời phong lên làm Đấng Cứu Thế, Vua trên muôn vua (*Thi-Thiên 89.27; Khải-Huyền 19.16; Phục 10.17; Daniên 2.47*).

Câu 6: Chúa Giê-xu đến thế gian để làm gì?

Đáp: Chúa đến thế gian để thực hiện chương trình cứu rỗi con người ra khỏi tội lỗi và sự chết:

- Tìm và cứu kẻ bị hư mất (*Luca 19.10*).
- Cứu vớt kẻ có tội (*I Timôthê 1.15*).
- Giải thoát con người ra khỏi sự chết và quyền lực ma quỷ (*Hebrơ 2.14-15*).

Câu 7: Chúa Giê-xu thực hiện sự cứu rỗi như thế nào?

Đáp: Cách nay trên 2.000 năm, Chúa Giê-xu đã giáng sinh bởi trinh nữ Mary tại thành Bethlehem, xứ Do Thái (*Mathiơ 1.23; Luca 1.35*).

Trong 30 năm đầu của cuộc đời, Ngài đã làm việc để giúp đỡ gia đình và chuẩn bị cho chức vụ công khai. Khi Ngài 30 tuổi thì chịu pháp báp-têm và khởi hành giảng đạo (*Luca 3.21-23*). Ngài giảng đạo đầy quyền phép Đức Thánh Linh, chữa lành nhiều kẻ tật bệnh, đuổi quỷ, cứu giúp nhiều người trong 3 năm tiếp theo (*Mác 1.34; Mathiơ 4.23-24*). Sau đó, Ngài bị bắt và chịu đóng đinh trên thập tự giá, chịu chết đền tội cho nhân loại (*II Côrinhtô 5.21, I Phiêrơ 3.18*).

Bởi sự đổ huyết và sự chết của Ngài để ban sự tha thứ và giải cứu con người ra khỏi tội lỗi (*Hebrơ 9.12-14, 22, 25-28*).

Câu 8: Sự chết có đến với Chúa Giê-xu cách bất ngờ như con người không?

Đáp: Không bất ngờ, vì:

1/ Cựu Ước đã có nhiều lời tiên tri về sự chết của Ngài, điển hình như:

- Ngài bị dân Israel chối bỏ (*Êsai 53.3*).
- Ngài bị đánh đập (*Êsai 53.5*).
- Ngài bị đóng đinh (*Thi-Thiên 22.16*).
- Ngài bị đặt với kẻ cướp gian ác (*Êsai 53.9*).
- Ngài bị giáo đâm (*Xachari 12.10*).
- Ngài chết thay thế loài người (*Êsai 53.4, 5, 12*).

2/ Chúa Giê-xu đã nhiều lần nói trước về sự chết của Ngài (*Mathiơ 16.21; Luca 9.22; 18.31-33*).

- Chúa đã nói rõ mục đích sự xả thân của Ngài (*Giăng 12.32-33; Mác 10.32-34, 45*).
- Vậy, Chúa đã biết trước và tình nguyện chịu lấy án phạt thay thế tội nhân (*Giăng 10.18; Mathiơ 26.52-53*).
- Ngài đã lập Tiệc Thánh để đánh dấu và lưu niệm lại sự chết của Ngài (*Mathiơ 26.26-29*).

Câu 9: Ý nghĩa sự Phục Sinh của Chúa Giê-xu quan trọng như thế nào?

Đáp: Sau khi chịu chết và chôn 3 ngày, Chúa Giê-xu đã sống lại từ cõi chết một cách đắc thắng khả hoàn. Điều này mang một ý nghĩa rất quan trọng, vì:

1/ Nhiều người được tôn xưng hoặc tự xưng là đấng “cứu nhân độ thế”, nhưng rốt lại, chính những người ấy không tự cứu mình thoát khỏi quyền lực của sự chết. Sự phục sinh của Chúa chứng tỏ rằng Ngài thật là Chúa Cứu Thế đến từ Đức Chúa Trời (*Công-vụ 2.32-36*).

2/ Bởi sự phục sinh của Chúa Giê-xu, những người đặt mình trong Ngài được bảo đảm sẽ giống như Ngài (*II Timôthê 1.12; Philíp 3.20-21; I Giăng 3.2; I Côrinhtô 15.20-21; II Côrinhtô 4.14*).

Câu 10: Sau đó, Chúa Thăng Thiên, để làm gì cho chúng ta?

Đáp: Sau khi phục sinh, Chúa ở lại thế gian 40 ngày nữa, hiện ra cho rất nhiều người xem thấy (*I Côrinhtô 15.3-6*). Sau đó, Ngài từ giã các môn đồ và thăng thiên về bên hữu Đức Chúa Trời và ban những điều hệ trọng cho chúng ta, là:

- Ngài ban Đức Thánh Linh (*Giăng 14.26, 28; 16.7-15*).
- Ngài cầu thay cho chúng ta (*Rôma 8.33-34, I Giăng 2.1*).
- Ngài ban các phước lành cho Hội Thánh (*Êphêsô 4.8-11*).
- Ngài sắm sẵn cơ nghiệp cho con cái Ngài (*Giăng 14.1-3*).
- Ngài đang điều khiển lịch sử theo kế hoạch đã tiên báo. Khi mọi sự đã được trọn, Ngài sẽ trở lại (tái lâm) trong vinh quang để tiếp đón chúng ta vào Nước Ngài (*Mathiô 24.1-19; Công-vụ 1.11b; Khải-Huyền 1.6-7*).

Câu 11: Bởi đâu chúng ta biết Chúa sẽ Tái Lâm?

Đáp: Do những lời tiên tri của Kinh Thánh, chúng ta biết chắc rằng Chúa Giê-xu sẽ tái lâm, bởi những sự kiện điển hình như:

1/ Chúa cho biết dân Israel sẽ bị tản lạc khắp nơi trên đất và sẽ chịu nhiều đau đớn, nhục nhã (*Luca 21.23-24; Phục Truyền 28.62-68*).

2/ Nhưng trước ngày Chúa trở lại, dân Israel sẽ trở về lập quốc (*Mathiô 24.32-34; Exêchiên 37.1,12,13; Êsai 11.12*). Điều này đã ứng nghiệm cách lạ lùng: sau 1878 năm lưu lạc, Israel đã lập quốc năm 1948.

3/ Trong lãnh vực tín ngưỡng, Chúa tiên báo rằng nhiều tiên tri giả, Christ giả sẽ nói tiên tri và làm phép lạ..., gieo nhiều tín ngưỡng lệch lạc (*Mathiô 24.4-5, 23-24*), và nhiều chi tiết khác.

*Đến nay, phần lớn các lời tiên tri đã ứng nghiệm, hay đã có dấu hiệu ứng nghiệm. Chúa không chỉ triết lý, Ngài tỏ mình là Đấng Tối Cao. Ngài đã lên kế hoạch hàng ngàn năm trước, với hàng trăm chi tiết và hoàn thành kế hoạch ấy cách kỳ diệu. Thật như hoàng đế Napoléon đã nói: “*Ngài ra lệnh cho chúng ta phải tin Ngài.*”

Câu 12: Ngày, giờ nào Chúa Giê-xu sẽ tái lâm ?

Đáp: Chúa chỉ phán rằng Ngài sẽ tái lâm thành linh như “*kẻ trộm*” (*Mathiô 24.36,42,44; 25.13; I Têsalônica 5.1-2*).

Câu 13: Chúa Giê-xu tái lâm mấy lần và như thế nào ?

Đáp: Chúa Giê-xu tái lâm một lần, nhưng qua 2 giai đoạn:

1/ Giai đoạn đầu: Ngài tái lâm cách ần nhiên tại nơi không trung, để cất Hội Thánh lên và Hội Thánh sẽ được ở cùng Chúa luôn luôn (*I Têsalônica 4.15-18*).

2/Giai đoạn chót: ngài tái lâm cách hiển nhiên cùng với Hội Thánh trên đám mây trời mà đến, chân Ngài sẽ đạp trên núi Ôlive (*Mathio 24.29-31; Khải Huyền 1.7; Công vụ 1.11-12; Xachari 14.4*).

Câu 14: Chúng ta phải có thái độ nào trước ngày Chúa tái lâm?

Đáp: Chúng ta phải có những thái độ như sau:

- Tinh thức, cầu nguyện (*Mathio 24.42*).
- Phải trung tín chực chờ sẵn (*Mathio 24.44-46*) bằng một đời sống phục vụ Chúa và đời sống thánh sạch (*Rôma 13.11-14*).
- Phải rao giảng Tin Lành để cứu nhân loại (*Mathio 24.14; II Phierô 3.9-15*).